

et Udvalg, og at jeg derfor heller ikke har fundet mig foranlediget til at omtale dem nærmere, men kun har villet angive efter Betænkningen, hvad der har været Grundprincipperne og Hovedregelen ved Afgørelsen. Jeg vil haabe, vi alle ere enige om, at der her bydes os en gunstig Lejlighed til at komme af med en Række Aktiver, som i Virkeligheden kun staa paa Papiret, og som vi kun have Gæne af, derved at vi den ene Gang efter den anden finde os foranledigede til at give efter for Anmodninger fra vedkommende Interessentskab og give efter saaledes, at der maaske findes Uregelmæssigheder i Afgørelserne, fordi der det ene Aar træffes en, det andet Aar den anden Afgørelse.

Det Grundlag for Afgørelsen, som Kommissionen har givet her dels ved de foretagne Beregninger, dels ved de Regnskaber, der have ligget til Grund for Opgørelsen, ville vi vanskeligt kunne faa her i Rigsdagen, selv i et Udvalg. Jeg tror, vi maa være taknemmelige for, at den højtærede Finansminister har sat det Arbejde i Gang, hvorved Opgørelserne for samtlige Havnes Vedkommende ere blevne samlede og bearbejdede saaledes, at det er muligt at tage Stilling til Sagen. Jeg haaber, at begge Rigsdagens Ting ville tage en saadan Stilling, at vi faa disse usikre og ubehagelige Aktiver baade ud af Finansloven og ud af Verden ved, at vi tage imod de Afsløsningssummer, der ere tilbudte.

Christian Rasmussen: Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg kan dele de Betragtninger, som med Hensyn til det foreliggende Forslag ere gjorte gældende af den sidste ærede Taler. Jeg kan i det store og hele anbefale Forslaget til Vedtagelse, idet jeg er vis paa, at det er baade i Kreditors og Debtors Interesse at faa afviklet disse Gældsposter til Staten. Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning vedrørende selve Forslaget.

Man vil finde, at det er en højst forskellig Procentandel, der af de vedkommende Institutioner skal ydes som Afvikling af de dem tilstaaede Laan. Jeg er ikke blind for og har ved Gennemlæsning af Betænkningen faaet Vished for, at der virkelig har været Anledning til at gaa noget forskelligt frem og forlange en større eller mindre Affindelsessum af Havnene eller Mergelbanerne, eller hvad det nu er, der er Tale om. Men det forekommer mig dog, at man paa enkelte Steder er gaaet strengere til Værks end andre Steder.

Saaledes skal Hornbæk Havn, hvis reelle Gæld er 19,572 Kr., betale en Affindelsessum paa 10,000 Kr. Den faar altsaa afskrevet 9,572 Kr. Det er selvfølgelig en ret god Sum at faa eftergivet, og hvis de paagældende Mennesker kunde betale disse Penge, hvad de ganske vist ere gaaede ind paa, vilde jeg endog sige, at de havde gjort en god Forretning. Men anderledes stiller det sig, naar man ser nogle af de andre Havnes Forhold efter. Saaledes skal f. Eks. Sæby Havn, der har en reel Gæld paa 36,640 Kr., heller ikke betale mere end 10,000 Kr. og altsaa faa 26,640 Kr. eftergivet, og Helligpeder Havn paa Bornholm, der har en reel Gæld paa 6,179 Kr. skal kun betale 1,000 Kr. og altsaa faa 5,179 Kr. eftergivet. Jeg har intet imod, at disse to Havne og adskillige andre komme til at betale en saa ringe Procentandel som den, der her er Tale om, thi jeg tror, at Interessenterne i de paagældende Havne sidde saa daarligt i det, at de ikke kunne betale mere, og at hvis Statskassen ikke modtager dette, vil den slet intet faa. Men jeg vil da lægge et godt Ord ind for Hornbæk Havn, thi det forekommer mig, at der er taget noget for haardt paa denne Havn, naar den af en reel Gæld paa 19,572 Kr. skal betale 10,000 Kr.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde eftergives den noget mere end foreslaaet i Forslaget og af Kommissionen i Betænkningen, og, som jeg maa indrømme, Havnebestyrelsen er gaaet ind paa. Sagen er, at dette Tilbud kom noget bag paa dem, de gik ind paa det og mente at kunne skaffe Midlerne til i den i Lovforslaget anførte Termin at tilbagebetale Laanet. Men ved den Paaligning, der i den Anledning er foretaget paa samtlige Fiskerlejets voksne Indbyggere, har det vist sig, at de ikke kunne skaffe mere end 5,000 Kr. Efter Formuesomstændighederne paa det paagældende Sted kan der sikkert ikke skaffes synderligt mere. Saa skulde de altsaa laane andre Steder for at betale Staten. Rent bortset fra, at det dog vilde være uheldigt at tvinge dem til at stifte Laan, der under alle Omstændigheder vilde blive dyrere end det fra Statskassen, for at tilbagebetale Staten sine Penge, vilde man derved ogsaa sætte Havnekassen i en daarligere Stilling, end den er i Øjeblikket. De kunne nemlig ikke faa Laan i Havnen som et Aktiv, men der skal skaffes Kautionsister, hvad der vilde blive vanskeligt, og Laanet